

Nr 418.

Av herr Svärd, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående
lönerevision för vissa chefstjänstemän m. m.

Med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 114 tillåter jag mig framhålla följande.

I f. d. generaldirektör E. R. Stridsbergs betänkande, avgivet den 15 oktober 1949, angående löneställning för byråchefer m. fl. högre tjänstemän inom statsförvaltningen framhålles på ett markant sätt det rättvisa i att byråchefs- och rådstjänster uppflyttas i en högre lönegrad.

Tjänsteförteckningssakkunniga för affärsverken uppdrogo i ett betänkande år 1939 vissa allmänna riktlinjer för en differentiering i lönehänseende för civilförvaltningens byråchefsbeftattningar.

I ett betänkande 1942 framlade 1939 års tjänsteförteckningssakkunniga förslag angående revision av tjänsteförteckningen beträffande byråchefs- och rådstjänster m. m.

I avgivet remissyttrande uttalade allmänna lönenämnden, att skäl kunde anses föreligga att underkasta den frågan en ingående prövning, huruvida löneställningen för byråchefer och med dem likställda kunde anses ur rent saklig synpunkt tillfredsställande. Enligt lönenämndens mening vore en åtgärd, varigenom uppflyttning av byråchefstjänsterna förslagsvis till lönegraden Ca 34 företogs, i och för sig motiverad, jämväl i statens eget intresse.

Riksräkenskapsverket förklarade, att byråchefsbeftattningarnas placering i lönegraden Ca 35 skulle innebära en med hänsyn till dessa beftattningars faktiska betydelse rättvisare avvägning i lönehänseende.

Tjänsteförteckningssakkunnigas förslag upptogs till behandling i 1946 års statsverksproposition. Häri anförde departementschefen beträffande löneförbättringar för beftattningshavare i byråchefsgraden, att denna fråga på grund av sin räckvidd ansetts kunna närmare övervägas endast i viss omedelbar anslutning till en allmän lönereglering.

Problemet har de senaste åren berörts i olika organisationsförslag samt i framställningar och utlåtanden från myndigheter och personalsammanslutningar.

Vederbörande departementschef framhöll år 1948 att, sedan ny lönereglering fr. o. m. den 1 juli 1947 genomförts för statens civila tjänstemän samt för militära beställningshavare, tiden syntes vara inne att upptaga den bl. a. av 1939 års tjänsteförteckningssakkunniga berörda frågan om omprövning av löneställningen för byråchefs- och rådstjänster och därmed i lönehänseende jämförliga beftattningar.

Denna fråga har, enligt vad som här anförts, varit föremål för diskus-

sion i många år. Den utredning som slutligen gjordes hade kanske kunnat framläggas för riksdagen tidigare om ej mellankommande omständigheter fördröjt den.

Den långa förhållningen har medfört, att de tjänstemän, som under tiden pensionerats, icke endast gått miste om varje löneförbättring utan därtill, om propositionens förslag godtages, ej heller skulle komma i åtnjutande av den pensionsförhöjning som kommer att tillfalla de tjänstemän som avgå efter den 1 juli 1951.

Med stöd av vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen vid behandling av proposition nr 144 i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att Kungl. Maj:t ville företaga utredning i syfte att giva de nya pensionsbestämmelserna retroaktiv verkan från skälig tidpunkt för byråchefer och likställda samt

att de förslag, vartill denna utredning kan föranleda, måtte föreläggas 1952 års riksdag.

Stockholm den 10 april 1951.

N. G. Svärd.
